

A növekedés áldása

Köszöntés: „Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, [...] és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül, [...]: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké (Jel 1, 4-6).” Ámen.

Gyülekező ének:487:1.6-7: „Magasztallak én téged...”

Fennálló ének: 215:4: „Bár a hit szívemben...”

Fő ének:33:1-6: „Nosza, istenfélő szent hívek...”

Köszöntés:„Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel! Ujjongjon a mező és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind az Úr előtt, amikor eljön, mert eljön,... (Zsolt 96, 11-13a).” Ámen

Lekció: Márk evangéliuma 4,1-9

„Ismét tanítani kezdett a tengerparton, és igen nagy sokaság gyülekezett hozzá, ezért hajóba szállva a tengeren maradt; az egész sokaság pedig a tengerparton volt.Sokat tanította őket példázatokban; és ezt mondta nekik tanítás közben: Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni, és történt vetés közben, hogy némely mag az útfélre esett, de jöttek a madarak, és felkapkodták. Némelyik pedig a köves helyre esett, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtott, mert nem volt mélyen a földben; amikor pedig felkelt a nap, megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt. Más része a tövises közé esett, de a tövises megnőttek, megfojtották, és így nem hozott termést. A többi pedig a jó földbe esett, és mikor kikelt, és szárba szökken, termést hozott: egyik a harmincszorosát, másik a hatvanszorosát, sőt némelyik a százszorosát is. Majd hozzátette: Akinek van füle a hallásra, hallja!”

Előíma: Olyan nehéz megvallani Urunk, hogy a Tőled jövő aranyló igemagok nélkül semmit sem ér az életünk. Látod Urunk, hogy nincs senki ezen a földön, aki olyan kenyeret ad nekünk, mint Te, hiszen Te nemcsak a testünket, hanem a lelkünket is táplálsz. Itt a szívünk, kemény föld, pusztaság lett, a sok gyom naponként elfojtja mindazt, ami az igazi életet jelentené a számunkra. Tudjuk, hogy Tőled jön minden áldás, a teljesség a Te adományod, és mégis sokszor hiányzik minden. Kérünk, hogy Lelked és Igéd által törd most föl ezt a kemény földet és vess Urunk, hogy legyen mit aratni a Te dicsőségedre és mások javára. Taníts meg bennünket hálaadással tekinteni a kezedből vett javakra. Taníts meg minket újból szeretni, tiszta szívből remélni, merni és érezni. Jöjj közénk Lelked által és szólj hozzánk, hogy hálaadásunk kedves legyen Neked, Aki Több vagy mindennél. A legfőbb jó vagy számunkra. Jézus Krisztus készíts ma nekünk olyan közösséget Velled és egymással, amelyben látjuk ajándékaidat és örömmel állunk meg Előtted és felnövekszünk Hozzád, a Főhöz. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 390:4: „Az Ige kőszálként megáll...”

Textus: Márk evangéliuma 4, 26-29

„Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.”

**Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus
Krisztusban!**

Tudják-e a testvérek, hogy hogyan indult a közöttünk is nagyon közkedvelt Vetés és Aratás evangéliumi folyóirat terjesztése? Magyar nyelven 1963-tól Ungár Aladár és Kovács Árpád szerkesztették, ma Soproni János Egerben foglalkozik a folyóirat kiadásával. Hála Istennek van igény az evangéliumra. Minden egyes számból 55.000 példány kel el majdnem 40 országba csak magyar nyelven. A munkatársak minden éven Dömösön találkoznak, ahol azért imádkoznak, hogy a lap meg ne szűnjön, hiszen 2015-ben történt meg először, hogy az éves négy számról a piszkos anyagiak miatt háromra kellett az éves kiadott folyóiratok számát csökkenteni. A találkozókon azért imádkoznak, hogy a folyóirat betöltse a Krisztusnak tett ígéretet, amit éppen a felolvasott igéből értettek meg a szerkesztők: Vetni a magot.

Drága testvérek! Vetni a magot. Így valósul meg közöttünk és bennünk Isten országa. Akkor lesz áldás és békesség közösségeinkben, akkor fogunk tudni igazán hálát adni Istennek mindenért, ha vetünk. Vetés. Olyan általános kép. A mindennapi munkát jelképezi és mégis egyedül folyamatossága biztosítja a lelki táplálékot. Az igemagokat vetni kell. A magot a földbe kell vetni. A jó földműves tudja, hogyha aratni akar, a legelső lépés a vetés. Vetés nélkül nincs aratás. Vetés nélkül nincs kenyér. Vetés nélkül nincs eledel. Isten országa és minden ország akkor gyarapszik, ha van vetés. Hiába van a mag a zacskóban, a nejlonban, ha nem lesz elvetve, akkor semmit sem ér. Csak az elvetett mag hozhat termést. Soha nem felejttem el, amikor gyermekkoromban nagymamám a termés összegyűjtése után magot szedett. Gondolt

a jövőre. Gondolt a holnapra. Ha jó volt a termés az adott esztendőben, akkor abból a termésből magot szedett a következő évre. Láttá, hogy mire van szükség és a legjobb belátása szerint cselekedett. Tudta, hogy a mag a következő évben is jó termést hozhat.

Drága testvérem, Isten Igéje ma lelki „földművelői” mivoltodra kérdez rá. Vajon a te veteményes kerted hogyan néz ki? Mit vetettél el? Milyen magokat plántáltál? Hogyan műveltél lelki és testi veteményes kertedet? Vetettél egyáltalán? Megműveltél a földedet? Elvetetted a magot a földbe? Ez a te és az én feladatom. Ez a te szolgálatod az Isten országában. Ez a te áldott vagy áldatlan munkád az Úr veteményeskertjében. Több feladatod nincs, de ezt a kezdeti munkát el kell végezni. Vetni kell. Ültetni kell. Keresztyénként Isten országában. Hívóként a hitetlenek és hűtlenek földjén. Isten igéje ott munkálkodik, ahol vetnek. A Bibliaolvasó Vezérfonalunk tartalmazza a naponkénti igemagokat. Isten szava – az Úr Igéje a lélekig kell, hogy eljusson. Tudjuk, hogy a betűnek meg kell elevenedni bennünk. Tudjuk, hogy az isteni szónak tetté kell formálódnia ahhoz, hogy jó földbe hulljon. Az ige hullhat útszélre is, hullhat tövisek közé is. Nekünk Jézust, a mi Urunkat, az életet kell vetni. Ezt cselekedjük otthonainkban, iskolákban, utcatereken, hogy hulljon az ige, és elültetődjön a mag. Istenünk ma számon kéri rajtunk az elvetett igemagokat.

Miért? A mag növekedése titokzatos és az is marad. Nem tudjuk, hogyan történik. Ma az egész világ a módszertanra épül. Hogyan lehet a gyermeket jobb belátásra bírni otthon, az iskolában, a sportpályán? Hogyan lehet az elvált szülőket jobban ránevelni arra, hogy törődjenek gyermekeikkel és ne csak csecse-beccsékkel halmozzák el őket? Hogyan lehet az egyedülállókat bevonni a közösségbe? Mindenkit a „hogyan”-ra adott válasz érdekeli? Mindenki szeretné tudni, hogyan lehet a magot minél hamarább nagy fává nevelni. A világban rengeteg dolgot meg lehet magyarázni, a „hogyan”-ra helyes, kielégítő válaszokat találni, de Isten országa más. Isten veteményeskertjében mindenki egyedi. Ki tudja megmondani, hogy melyik az a mondat, az a félmondat, az a szó, az a szövegrészlet, amely az Isten

Igéből ma hozzád szól? A szívünkbe hullott isteni szónak titokzatos hatása van. Lehet, hogy a mai igehirdetést is csak pár év múlva érted majd meg. Felettébb nagy titok Isten szavának, az Igének a munkája bennünk és általunk. Amit Isten mond, az titok, de a valóságról szól, rólad és rólam szól. Téged és engem érint. Hogyan hullott az ige András szívébe? Hogyan érintette meg Pétert? Hogyan találta meg Saul? Hogyan hevült az emmausi tanítványok szíve? Ugyanúgy, mint Zákeusé, vagy a kapernaumi századosé vagy a vérfolyásos asszonyé? Nem. Nem vagyunk egyformák. Másképp éltük meg gyermekkorunkat, másképp éljük meg házasságunkat és más módszerek alapján neveljük gyermekeinket. Ahány félek vagyunk, annyi féleképpen éljük meg a lelki dolgainkat, az Úrral és egymással való közösségünket.

A növekedés tehát fokozatos. Isten országában nincs üvegház és nincs fóliasátor. Nem lehet semmit sem meggyorsítani. Nincs hamarabb semmi. Mi úgy élünk, és úgy rendezkedünk be, hogy mindent meggyorsítunk. Az ige azt mondja: magától terem a föld. Nem tudod, és nem tudom siettetni. A növekedéshez türelem kell. Ahogy a magvető elvetette a magot, már nem tudja befolyásolni sem az időjárást, sem a természet erőit. Nem ezt látjuk a tanítványok életében is? Mindent siettetni akarnak. Péter kész meghalni Jézussal, nem érti Mesterét pedig 24 órás őrjáratnak a részese. Saul szeméről le kellett, hogy hulljanak a pikkelyek és csak így vált Krisztust üldözőből Krisztuskövetővé. Mennyi emberi mulasztás, bűn, kételkedés, mennyi kétségbeesés, míg ebből a fokozatos növekedésből valódi élet lett. A te életedben is így volt, így van és így lesz. A növekedés fokozatos. Magától Istentől való a növekedés. Isten adja a növekedést. Isten adja a gyarapodást. Tudjátok testvérek, most, ahogy ez a nagy trópusi időjárás volt, és szülőfalumba végig mentem a gondozott kerten, miközben locsoltunk a testvéremmel, minden egyes alkalommal elmondtuk, ha nem lesz eső, akkor nem lesz növekedés. Öntözni kell, de talán még a mennyei harmat is többet ért most, mint a mi emberi erőlködésünk. Növekedést Isten adja. A növekedés automatikus. Magától való. Ez a magától. Ez az isteni győztes terv. Isten maga adja a növekedést. Jézus Krisztusban élő Ige jött közénk. Isten olyan

magot vetett el, amelynek elhalála után, mindnyájan életre kellhetünk Vele együtt, ha meghaltunk a bűnnek. „Az Ige kőszálként megáll” – énekeltük Luther Márton bizonyágtételét. Ne féljetez hát kedves nagyszülők, hogy mi lesz annak az imádságnak, éneknek a sorsa, amit kis unokáitoknak tanítgattatok. Ne idegeskedjetez kedves szülők, hogy mikor fogják leporolni gyermekeitez a konfirmációra kapott Bibliát. Ne görcsöljetez kedves testvérezez, hogy mikor szökken majd szárba gyülekezetünkben Isten magvetése úgy, hogy harmincszor, hatvanszor, százszor annyi lesz a termés, mert a növekedést Ő, az Úr adja. Ő adja az érett magot a kalászba.

Miért lehetünk reménységgel? Azért mert Jézus ezt mondja: „Az én Atyám mindeze ideig munkálkodik, és én is munkálkodom.” Mert mi azért nem tehetünk semmit, hogy a szívbe hullott ige felnőjön, de Isten igen. És tett is, és ma is teszi a dolgát. Újból itt állunk Előtte és Vele, mert vetettünk és ma aratni akarunk. Vele együtt. Eljött az idő, hogy az aratás Ura megálljon mindannyiunk előtt és elvégezze szívünkben a legnagyobb szolgálatát. Isten Igéjének a csodálatos munkájára világít rá Jézus, Aki nem tér vissza üresen az Atyához, hanem megcselekszi azt, amiért küldetett. Egy ember vetette a magot, bejutott az Úr Igéje a szívedbe, majd elkezdett benned munkálkodzi, növekedni, míg nem a környezeted számára is látható lett hogy benned valami megmozdult. Benned új élet van. Benned Krisztus él. Benned folyik Krisztus munkája. Most, drága testvérem ebben erősödhetsz meg, hogy a mag el van vetve. Krisztus téged és engem akar megerősíteni a Vele és egymással való közösségben. Isten adja meg, hogy beteljesüljön rajtunk a 126. zsoltár áldáskívánása: „Akik könnyezve vetettek, ujjongva arassanak! Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezzék, ha kévéit hozza!” Igaza van Füle Lajosnak: „Az áldásokat nem lehet kinőni, az áldásokkal – lefelé növünk! Minél kisebb lesz megáldva az énünk, annál nagyobb az Úrban örömünk.” Talán ma azt látod, hogy gyér lesz a termés. Talán ma azt látod, hogy körülötted lappang az éhség. A lelkek várva várnak. Vess és arass, drága testvérem! Közben pedig várj az Úrra, légy csendben, mert Ő érkezik és cselekszik. Bárcsak betelne a szívünk azzal az aranyló

evangéliummal, ami Jézus Krisztusban élő Ige, forrás, biztonság és menedék, és Őbenne, és szavában meglegelnék az örökkévalóság jó édességeit. Ámen.

Utóima: Köszönjük hű szíveknek Atyja a Jézus Krisztusban, hogy szólsz, és szól hangodból a jóság. Köszönjük Megváltónk, hogy ha nem szólsz, hiába várjuk égi áldásodat. Köszönjük, hogy Te átlátsz minden felszínen. Ismered fáradt tagjainkat. Tudod, hogy a testünk nyugalmat áhít, és lelkünk csak Igédben megmártózva érzi biztonságban magát. Megvalljuk Urunk, hogy ma is olyan keveset hallottunk meg, pedig annyi megszívlelendőt kaptunk. Megvalljuk, hogy halljuk, de nem értjük. Megvalljuk, hogy olvassuk, de nem értjük. Őszintén színt vallunk, hogy gyenge, földi férgék vagyunk, akik sokszor az elvetett magot megvetik. Sokszor a mulandót lessük, pedig az üdvöt kínálad nekünk. Bocsásd meg életünket, szolgálatunkat. Kérünk, segíts korán reggel vetni a magot és türelemmel kivárni a szárba szökkenő életek növekedést. Adj hitbeli növekedést oda, ahol fájdalom és szenvedés uralkodik, hogy kerek, egész legyen az élet. Építsd bennünk a Te országodat, hogy Előtted éljünk és járjunk, mint vidám gyermekek. Úr Jézus, emlékezzél meg betegeinkről, és ne hagyd el őket. Tanító Mesterünk, emlékezzél meg gyermekeinkről, akik a ránk következő héten a választás ösvényén haladva, reméljük, hogy Hozzád érkeznek meg. Úr Jézus, emlékezzél meg családjainkról, akik megérdemelt pihenésüket töltik, légy Gondviselőjük és tápláld őket a messi távolban Igéd tiszta üzenetével. Kérünk, vedd a magot, hogy ha mi alszunk is, a Te hatalmadnak ereje, legyen hűségeseid őrzője. Ó irgalmú kegyelmes Atyánk, könyörgünk, hogy Igéd hirdettessék közöttünk, hogy éhen meg ne halljon a mi lelkünk. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).”

Áldás: Istennek népe! „... ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem (Ézs 55, 10-11).” Ámen.

Záró ének: 229. dicséret: „Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat...”